

Κατά τὴν ἰστορίαν τῶν Διονύσιος, 1830.

Κατὰ τὴν ἰστορίαν τῶν Διονύσιος ἐν. ὁ ἄρχιεργ. Ἄθως
ὑπῆρξε πράγματι συντηρητικῶν λογίων καὶ
σπουδαίων ἡρώων, ἐν οἷς πλεῖστοι ἤμισαν ὑπὸ
τὰ μεγαλοπρεπῆ μέγαθρα τῆς καὶ ἐν τοῖς νῦν
σφαιρικοῖς ἱερείοις αὐτῶν τοῦ οἰοδοφίτου καὶ μεγαλο-
πρέπειαν γαρτυροῦντες περιουσίῳ Σχολῆς Εὐγενίᾳ τῶν Βαλχάρων.

Μανουὴλ Γ. Γ. Δίων;
ἢ Ἀθηναίων
Ἀθῶναι 1877
τ. 6^ο σ. 6

Μετὰ τὰς ἀλλοτρίους τῆς Κερκυραίας τὸν φίλον Εὐγένιον, μετὰ τὸν
καλὸν Ζαυφῶν, μετὰ τὸν σοφὸν Ἀθαλάσιον Πάριον, μετὰ τὸν Πα-
λαγγῆν ἡμεῖς τοῦ Δοχημαρίου ἔχει διακίονον τὸν ἐπιδικάκονον, καὶ
Δανιὴλ τὸν ἱερῶν Ἀρχιερέων, ἢ τοῦ Ζευροπολίτου τὸν πολὺν Καισάριον
Δαπόντι, ἢ Βαζοπαίδι τὸν Σηίτην τοῦ ἱεροῦ Διωνύσιου τὸν περι-
ουχοῦν πνευματικῶν Διονύσιον τὸν ἐπιδικάκονον, ἢ Ἰβηρικῶν τοῦ Προ-
δρόμου Σηίτη τὸν Διόντιον Χαροφῶν προδρόμον, ἢ τοῦ
Σενοφῶντος Θεολόγου τὸν Βυζαντινόν, ἢ Λαύρα τὸν ἱερογράφον
Διονύσιον τὸν Ἀχιαρτικόν, ἢ τοῦ Σαφικρέτου τὸν Θεολόγον ἀρχι-
μανδρίτη Θεοδώρον.

ἢ οὐκίτη τῆς ἀρχιεργ. Ἄθως Διονύσιος τὸν Καλλιπολίτην,

ἢ τοῦ Παντοκράτορος τὸν χαλιώντην Νικόδημον Νάφιον, ἢ οὐκίτη τῆς
Καυσοκελεσίου τὸν Νικόδημον τὸν Ραφαὴλ, ἢ τοῦ ἀρχι Διωνύσιου
τὸν γλυστομαθὴ Θεοτοκοῦ τὸν Δαμασκηνόν, τὸν ἢ Λαύρα Κο-
σμά τὸν Ἐπιδικάκονον, Μαυρίον τὸν Τριφυλίτην, Εὐθύμιον τὸν
Τραπεζοῦν καὶ Κύριλλον τὸν Λαυρεντίτην.

